

om udskudt skat, og at kalde det spekulation, som hr. Frank Aaen har gjort, er helt hen i vejret. Det er jo bundne penge, som ikke kan frigøres, før man når en vis alder.

Jeg vil til sidst blot henvise til Personskatteudvalgets betænkning, som kom for et par år siden. Udvalget foreslog fradragssaneringer i vidt omfang: en masse hidtil fradragsbegunstigede ordninger skulle nu afskaffes, men én ting holdt man fast i, og det var, at opsparingsordningerne til pensionsopsparinger stadig væk skulle være fradragsberettigede. Så jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det er der god fornuft i.

Dette forslag vil i hvert fald være helt uantageligt for Det Radikale Venstre.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten fremsatte dette forslag på baggrund af den debat, der kørte i dagspressen i lang tid, om, at vi ikke havde råd til at betale fremtidens pensioner. Vi syntes, at debatten kørte på et fuldstændig skævt grundlag; vi er helt uenige i det, der var fremme, om, at det stigende antal folkepensionister skulle være noget som helst problem, for med den arbejdsløshed, vi har, har vi intet som helst problem med at få fat i den nødvendige arbejdskraft til også at sikre pensionen, når vi, der er her, bliver gamle nok til det.

Men det, vi står over for – og det var det, vi gerne ville have frem – var to andre væsentlige, kæmpemæssige problemer: dels de meget store forskelle, der bliver på fremtidens pensioner, hvor vi ved, at nogle af de højtlønnede i dag kan se frem til, at de går op i løn, når de går på pension, mens andre ikke har nogen pensionsordning og derfor vil få en meget dårlig folkepension, dels – og det hænger sammen med det foregående – at denne fradragsordning medfører en stigende statsgæld, og det er selvfølgelig med til at udhule muligheden for, at vi fremover kan betale en folkepension, der er god nok.

I dag er renten på statsgælden højere end det, vi betaler til folkepensionisterne. Hvis vi kunne fjerne statsgælden og dermed renteudgiften, havde vi mulighed for at fordoble folkepensionen, hvis det var det, vi ønskede og prioriterede.

Derfor synes vi, det er nødvendigt at kigge på denne fradragsordning, som altså i år koster de offentlige kasser ca. 27 mia. kr. Det vil sige, at alene for dette beløb kunne man sætte folkepensionen op med 50 pct. Det foreslår vi ikke, men det illustrerer størrelsesordenen af, at hver gang vi udbetaler 2 kr. til folkepensionisterne, giver

vi 1 kr. i skattetilskud til private pensionsordninger.

Vi får altså om få år en meget dårligt stillet gruppe bestående af dem, der i arbejdslivet har været arbejdsløse, syge, deltidsarbejdende eller af andre årsager ikke har haft adgang til en arbejdsmarkedspension, og som ikke har haft råd til eller mulighed for at etablere en kapitalpension.

Det er disse grupper, der ikke kan nyde godt af fradragsordningen, og som tværtimod må se, at den stigende statsgæld skal bruges som argument for, at der heller ikke er råd til at give dem en ordentlig folkepension. Det er problemet, og jeg undrer mig lidt over, at der ikke er større foruroligelse over den udvikling, vi ser.

Jeg skal selvfølgelig takke SF for, at de dog trods alt i en vis udstrækning støtter, at man skal begrænse denne fradragsret. Jeg skal beklage, at SF ikke kan se problemet i, at det er en aftale, man har med sin arbejdsgiver, fordi det netop er en begunstiggelse af de højestlønnede og til ugunst for dem, der ikke har nogen pensionsordning. Det forstår jeg stadig væk ikke, men det må vi jo tage til efterretning.

Til Fremskridtspartiet skal jeg sige, at det var da dejligt at høre, at man fremhæver realrente-beskatningen som en formildende omstændighed ved denne sociale ordning. Så vil jeg bare spørge, om Fremskridtspartiet er med på at støtte Enhedslistens forslag om, at realrenteafgiften skal omfatte samtlige pensionsopsparinger, der er lavet med skattebegunstiggelse, for så kom der 20 mia. kr. mere i kassen; det var dog også værd at tage med, det synes vi da i hvert tilfælde.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at jeg ikke forstår afvisningen af, at det skulle være spekulation. Der er altså en mand fra Handelshøjskolen, der har lavet en undersøgelse, og han har fundet ud af, at to tredjedele af det, der sættes ind på disse kapitalpensioner, bare er penge, der flyttes fra én opsparingskonto over på en anden, og det er ren skattetænkning. Det er hans konklusion, det er sådan set ikke vores påstand.

Så lige til allersidst, og det er måske ovre i det lidt drilske hjørne. Hvis fru Elisabeth Arnold skælder lidt ud på skatteministeren og siger, at han er for venlig, og at der overhovedet ikke kan blive tale om at støtte et forslag, der forringer denne fradragsret, så vil jeg spørge: Hvordan kan De Radikale så være gået med til, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af pensionsindbetalinger? Det var det første skridt i den